

Antidogma - Az amerikai zavargások valós háttere

2015 június 14. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

A napokban sok szó esett a baltimore-i zavargásokról, amelyek azt követően robbantak ki, hogy egy fekete suhanc belehalt a letartóztatása során szerzett sérüléseibe.

Az eset nyomán ellepték a médiát a szokásos klisék az egyesült államokbeli faji feszültségekről, az amerikai rendőrség színes bőrű kisebbségek elleni kilengéseiről, a nagyvárosi néger gettók létezéséről. Egyes tényeket azonban szokás szerint figyelmen kívül hagynak, amelyek pedig helytálló magyarázatként szolgálhatnak a történetekre.

Igen, léteznek faji feszültségek az USA-ban, de ezek többnyire nem a fehér rasszisták, sokkal inkább a bőrnözés, az utcai bűnbandák, a drogereskedelem, az erőszak, az egyszülős családok alkotta ellenkultúrába zárkozó feketék rovására írhatók.

A fehérek – ahogyan egyébként a középosztálybeli feketék is – persze elkerülik a néger negyedeket, amelyekben a családok nagy többségét csak egyetlen szülő alkotja, és amelyekben bűnbandák uralkodnak: egész egyszerűen azért kerülik el ezeket a negyedeket, mert veszélyesek, mert a lakók napi szinten és rutinszerűen öldösködnek egymással, és mert ezekben az embert könnyen eltalálhatja egy eltévedt golyó.

Igen, az amerikai rendőrök is követnek el baklövéseket, akárcsak kollégáik a világon mindenhol. Egy amerikai rendőr, ha igazoltat valakit, ezt többnyire abban a megyeszékhelyben teszi, hogy az illető szabálysértést vagy bűncselekményt követett el. Ha az igazoltatott személy azt csinálja, amit a rendőr mond neki, akkor minimális az esélye, hogy rendőri erőszak áldozatává váljon. Ha viszont ellenállást vagy erőszakot tanúsít a rendőri intézkedés során, értelemszerűen annál inkább kiteszi magát egy esetleges túlzó reagálásnak a rendőr részéről. Nem, nem növekedett a feketék ellen elkövetett rendőri baklövések száma. Viszont a fenti okok miatt a rendőrség egyre több feketét ellenőriz, akik közül egyre többen tanúsítanak ellenállást vagy erőszakot az igazoltatásuk vagy letartóztatásuk során.

Igen, léteznek nagyvárosi néger gettók, de ezekben nem kényszerből, hanem teljesen önkéntesen tömörülnek azok, akik a fenti ellenkultúrából, vagyis bőrnözésből, kábítószer-kereskedelemből és erőszakból élnek. Ez a helyzet az ottani baloldal által ötven év óta folytatott politika rothadt gyümölcse. A szövetségi kormányzat Lyndon B. Johnson elnöksége alatt háborút hirdetett a szegénység ellen (mert Amerikának tudvalóval leglétszükséglete a permanens háborúskodás nemcsak a külső, hanem a belső fronton is, elég csak az alkohol-, a pornográfia-, a bőrnözés- vagy az éppen aktuális drogellenes keresztes hadjáratokra utalnunk). Ez a háború sem maradhatott egészen máig tartó következmények nélkül, gyakorlatilag ugyanis szétzilálta a fekete családokat, megsokszorozva az egyedülálló anyák számát.

Jelenleg az amerikai fekete gyerekek háromnegyede egyedülálló anyától születik, az USA-ban ugyanis a lányanyaság nagyvonalú szociális segélyekre jogosít. Minél több a gyerek, annál többre. Paradox módon viszont a rendezett, kétszülős családi státusz a juttatások elvesztését vonja maga után. Ez az abszurd szabályozás nyilvánvalóan kedvez egyfajta társadalmi parazitizmus kialakulásának. A statisztikák szerint az egyedülálló anyák lányai nagyon gyakran maguk is egyedülálló anyává válnak, míg az egyedülálló anyák fiai – a követendő apamodell híján – többnyire az erőszakos és bűnöző férfiszerepek alapján mintázzák meg maguknak a férfiasság ideálját.

Az USA börtönnépességének kétharmada fekete bűnöző, mert az egyesült államokbeli büncselekmények kétharmadát négerek követik el. Az erőszakos halált halt amerikai feketék elsősorban többségével feketék végeznek, ahogyan a szolgálat teljesítés közben életüket vesztes rendőrök nagy többségét is négerek gyilkolják meg. Ilyen körülmények között nem csoda, hogy az utóbbi néhány évtized során számos amerikai nagyváros belső kerületeiben szó szerint elmenekült a fehér népesség (ez a „white flight” jelensége), a helyükön pedig gettók alakultak ki. Néhány városban fordított folyamat játszódott le, vagyis a feketéket szorították ki a külvárosokba, például San Franciscóban. Mások elvesztették lakosságuk nagy részét, mint Detroit, az amerikai autógyártás egykori fellegrája, amely mára egy harmadik világbeli település vigasztalanul lepusztult képét nyújtja. Megint mások agonizálnak a jelenség miatt, mint Saint Louis és főleg Ferguson nevű külvárosa, ahol tavaly zavargások robbantak ki, mert egy bedrogozott fekete suhanc rátámadt egy rendőrrre, aki önvédelemből szitává lőtte. A randalírozó cselékek ezután rengeteg üzletet kifosztott, munkahelyek százait szüntette meg. Azóta Ferguson még lepusztultabb, mint korábban volt. Más amerikai városok ugyanezt a sorsot szenvedik el, például Oakland Kaliforniában (ahová San Franciscóból szorították ki a négereket), a szövetségi főváros Washington D.C., amely – Georgetown kivételével – gyakorlatilag egy homogén fekete gettó, vagy New Orleans és Baltimore. Az agonizáló és fantomvárosok közös jellemzője, hogy egyaránt a baloldalra (vagyis a demokratákra) szavaznak.

Az egyedülálló anyák, akik a néger ellenkultúrában élnek, a demokratákra szavaznak, mert tőlük kapják a segélyeket. Az amerikai baloldal tartja fenn az ellenkultúrát, és ezzel együtt azt a kriminogén környezetet, amelyben az erőszak, a bűnözés, az életszködés, a társadalmi együttélés normáinak semmibevétele dűvik. A zavargásokat valójában az amerikai baloldal táplálja. Itt-ott azt olvashattuk, hogy Obama keveset foglalkozott az amerikai feketék problémájával. Ez nem igaz: valójában sokat tett érte. Jelentősen súlyosbította azt. Hivatalba lépése óta sokkal nagyobb lett a különböző jogcímen segélyre jogosultak száma, és megnyilvánulásaival nagyban hozzájárult az amerikai néger rendőrök iránti gyűlöletének fokozásához is. Elnökként persze tessék-lássék elítéli a zavargásokat, intézkedéseivel és az általuk teremtett légkörrel viszont elősegíti azokat. Az őt támogató fehér, vagyonos demokraták még nála is képmutatóbbak. Az elmélet síkján a fajkeveredés fanatikus propagandistái, a tettek mezején viszont ugyanúgy viszolyognak tőle, mint az általuk ostromozott fehér „rasszisták”. Baloldali szokás szerint bort isznak és vizet prédikálnak.

Gazdag István - www.demokrata.hu

Tisztelt olvasók! Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkkukkal" a **Flag Polgári Magazin** facebook oldalát, a következő címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>
- Minden "lájk számít, segíti a magazin működését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Tisztelt olvasók!

Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következő címen: <https://twitter.com/syracuse73>. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>

- Minden "lájk számít, segíti a magazin működését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

DR. DRÁBIK JÁNOS
100 ÉVVEL TRIANON UTÁN
DVD A trianoni gyaláztatról tabumentesen

„Egy film amelyet minden
magyarnak látnia kell”

Ajánló
